

[Damsgaard.]

mange arbejdstimer ned i halvfærdige projekter, som folk alligevel ikke får gavn af i adskillige år.

Vi må også i gang med en virkelig og gennemgribende rationalisering og forenkling af den offentlige administration. Venstre har peget på en række ting, man kunne gøre i denne retning, bl. a. burde folketinget have et særligt organ, der kunne bistå det på disse områder. Om det skulle kaldes en ombudsmand for administrationen, for rationalisering eller noget tredje ved jeg ikke, men det ville i hvert fald hjælpe til at løse disse opgaver, og der er ikke mangel på opgaver.

Mange andre ting kunne drages frem. Ting, som hver for sig ville være forbedringer, og som for nogles vedkommende også ville være det isoleret. Når det gælder de væsentlige led i den økonomiske politik, er det imidlertid efter venstres opfattelse helt nødvendigt, at de ses i sammenhæng, hvis en sanering virkelig skal kunne lykkes. Vi har i de senere år set alt for mange løsevne brudstykker, alt for mange buketter. Forleden kom regeringen med den fjerde inden for blot et enkelt år, og vi har set, at sådanne buketter har en tendens til at dukke op tiere og tiere under denne regering, uden at regeringen for alvor har formået at rette skævhederne i vor økonomi op. Der er brug for en samlet og realistisk vurdering af vort lands økonomiske situation, og vi må sætte ind på flere felter, hvis den skal rettes op. Nogle områder har jeg nævnt. Jeg kunne føje til: en afklaring af principperne i en boligløsning, således som det blev forudsat i forliget fra i foråret. Folketinget kan ikke være bekendt, hvis boligproblemet på ny skal fejes ind under gultæppet, selv om der skal være kommunevalg til foråret. At fremme arbejdet for en gennemgribende skattereform er vigtigt. Decentralisering af en række af de afgørelser, som nu er samlet i centraladministrationen i København o. s. v., er ligeledes vigtigt. I forbindelse med denne finanslovdebat er det vel — selv om det vel turde være en selvfølge — rigtigt at understrege, at venstre som ansvarligt parti naturligvis vil være med til at skaffe dækning for de statsudgifter, vi finder fornødne, og stemme for dem. Dette er ikke og har ikke været pro-

blemet, men herudover er vi gang på gang blevet præsenteret for en regning for den politik, regeringen har ført, en politik, vi er imod, og hvis følger vi gang på gang har advaret imod.

Også kreditstramingen er en af regeringens regninger for en forkert politik. Det siger imidlertid sig selv, at disse regninger kommer det danske samfund ikke uden om, selv om det var regeringen, der stod for bestillingen. Derfor må en samlet og realistisk vurdering i de kommende måneder vise, hvor store regninger der endnu ligger og venter, og ét krav må vi helt selvfølgelig stille, før vi medvirker ved betalingen. Vi må have sikkerhed for, at det, der sker, ikke blot giver regeringen anledning til nye store og forkerte bestillinger. Vi må have styr på den samlede økonomiske politik.

Med baggrund i den tale, jeg her har holdt, og i den, som det ærede medlem hr. Henry Christensen holdt her i fredags, vil venstres medlemmer såvel i moms- som i finansudvalget medvirke i arbejdet.

Med henblik på den højtærede socialministers redegørelse i tilslutning til finanslovsforslaget vil mine kolleger, de ærede medlemmer hr. Søren Andersen og hr. P. E. Eriksen, senere under debatten fremsætte kommentarer.

Der er dog én ting, jeg gerne vil nævne, nemlig at administrationen af det sociale område synes usædvanlig kostbar. Efter den økonomiske oversigt, vi har modtaget, andrager de årlige lønninger i den sociale administration 497 mill. kr. Jeg vil gerne bede den højtærede socialminister kommentere dette tal.

Thestrup: Det fremsatte forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1966 til 31. marts 1967 er større og mere omfattende end noget tidligere fremsat finanslovsforslag. Det afviger også i formen fra tidligere finanslovsforslag, idet der for driftsbudgettet er anvendt en ny opstilling som følge af overgangen til rammebevillingsforslag. Finansudvalget har givet sin tilslutning hertil, og det skal jeg ikke kritisere, men jeg vil indrømme, at nu, da jeg ser det i praksis, har det givet mig en vis betænkelighed.

Finanslovsforslagene har aldrig været overskuelige eller lette at gå til, men det nu fremsatte er, så vidt jeg ved et flygtigt